
Devi Gita

देविगीता

Document Information

Text title : devIgItA

File name : deviigiitaa.itx

Category : gItA, giitaa, devii, devI

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : Devibhagavat (devIpurANa) saptama skandha adhyAya 30-37

Latest update : October 12, 2008, November 20, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Devi Gita

દેવીગીતા

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

॥ ૐ નમઃ શ્રી દેવ્યૈ ॥

અથ શ્રીમદ્દેવીગીતા પ્રારભ્યતે ।

॥ અથ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥

હિમાલય ઉવાચ -

યોગં ચ ભક્તિસહિતં જ્ઞાનં ચ શ્રુતિસંમતમ્ ।
વદસ્વ પરમેશાનિ ત્વમેવાહં યતો ભવેઃ ॥

વ્યાસ ઉવાચ -

ઇતિ તસ્ય વચઃ શ્રુત્વા પ્રસન્નમુખપદ્મજા ।
વક્તુમારભતામ્બા સા રહસ્યં શ્રુતિગૂહિતમ્ ॥

શૃણ્વન્તુ નિર્જરાઃ સર્વે વ્યાહરન્ત્યા વચો મમ ।
યસ્ય શ્રવણમાત્રેણ મદ્રૂપત્વં પ્રપદ્યતે ॥ ૧ ॥

અહમેવાસ પૂર્વં મે નાન્યત્કિઞ્ચિન્નગાથિપ ।
તદાત્મરૂપં ચિત્સંવિત્પરબ્રહ્મૈકનામકમ્ ॥ ૨ ॥

અપ્રતર્ક્યમનિર્દેશ્યમનૌપમ્યમનામયમ્ ।
તસ્ય કાચિત્સ્વતઃસિદ્ધા શક્તિમયિતિ વિશ્રુતા ॥ ૩ ॥

ન સતી સા નાસતી સા નોભયાત્મા વિરોધતઃ ।
એતદ્વિલક્ષણા કાચિદ્દસ્તુભૂતાઽસ્તિ સર્વદા ॥ ૪ ॥

પાવકસ્યોષ્ણતેવેયમુષ્ણાંશોરિવ દીધિતિઃ ।
ચન્દ્રસ્ય ચન્દ્રિકેવેયં મમેયં સહજા ધ્રુવા ॥ ૫ ॥

તસ્યાં કર્માણિ જીવાનાં જીવાઃ કાલાશ્ચ સગ્ચરે ।

अभेदेन विलीनाः स्युः सुषुप्तौ व्यवहारवत् ॥ ६ ॥

स्वशक्तेश्च समायोगादलं बीजात्मतां गता ।

स्वधारावरणात्तस्या दौषत्वं च समागतम् ॥ ७ ॥

चैतन्यस्य समायोगान्निमित्तत्वं च कथ्यते ।

प्रपञ्चपरिणामाच्च समवायित्वमुच्यते ॥ ८ ॥

केचित्तां तप एत्याहुस्तमः केचिज्जडं परे ।

ज्ञानं माया प्रधानं च प्रकृतिं शक्तिमप्यजाम् ॥ ९ ॥

विमर्शं धृतिं तां प्राहुः शैवशास्त्रविशारदाः ।

अविद्यामितरे प्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिन्तकाः ॥ १० ॥

अेवं नानाविधानि स्युर्नामानि निगमादिषु ।

तस्याजडत्वं दृश्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोऽसती ॥ ११ ॥

चैतन्यस्य न दृश्यत्वं दृश्यत्वे जडमेव तत् ।

स्वप्रकाशं च चैतन्यं न परेण प्रकाशितम् ॥ १२ ॥

अनवस्थादौषसत्त्वान्न स्वेनापि प्रकाशितम् ।

धर्मकर्तृविरोधः स्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् ॥ १३ ॥

प्रकाशमानमन्येषां भासकं विद्धि पर्वत ।

अत एव च नित्यत्वं सिद्धं संवित्तनोर्मम ॥ १४ ॥

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादौ दृश्यस्य व्यभियारतः ।

संविदो व्यभियारश्च नानुभूतोऽस्ति कर्त्तृचित् ॥ १५ ॥

यदि तस्याप्यनुभवतर्क्यं येन साक्षिणा ।

अनुभूतः स एवात्र शिष्टः संविद्भ्रुः पुरा ॥ १६ ॥

अत एव च नित्यत्वं प्रोक्तं सञ्छास्त्रकोविदः ।

आनन्दरूपता यास्याः परप्रेमास्पदत्वतः ॥ १७ ॥

मा न भूवं हि भूयासमिति प्रेमात्मनि स्थितम् ।

सर्वस्थान्यस्य मिथ्यात्वाद्दसङ्गतत्वं स्फुटं मम ॥ १८ ॥

अपरिच्छिन्नताप्येवमत एव मता मम ।

तस्य ज्ञानं नात्मधर्मो धर्मत्वे जडताऽऽत्मनः ॥ १९ ॥

જ્ઞાનસ્ય જડશેષત્વં ન દૃષ્ટં ન ચ સંભવિ ।
 ચિદ્ધર્મત્વં તથા નાસ્તિ ચિતશ્ચિન્ન હિ ભિદ્યતે ॥ ૨૦ ॥
 તસ્માદાત્મા જ્ઞાનરૂપઃ સુખરૂપશ્ચ સર્વદા ।
 સત્યઃ પૂર્ણોઽપ્યસઙ્ગશ્ચ દ્વૈતજાલવિવર્જિતઃ ॥ ૨૧ ॥
 સ પુનઃ કામકર્માદિયુક્તયા સ્વીયમાયયા ।
 પૂર્વાનુભૂતસંસ્કારાત્કાલકર્મવિપાકતઃ ॥ ૨૨ ॥
 અવિવેકાચ્ચ તત્ત્વસ્ય સિસૃક્ષાવાન્મજાયતે ।
 અબુદ્ધિપૂર્વઃ સર્ગોઽયં કથિતસ્તે નગાધિપ ॥ ૨૩ ॥
 એતદ્ધિ યન્મયા પ્રોક્તં મમ રૂપમલૌકિકમ્ ।
 અવ્યાકૃતં તદવ્યક્તં માયાશબલભિત્યપિ ॥ ૨૪ ॥
 પ્રોચ્યતે સર્વશાસ્ત્રેષુ સર્વકારણકારણમ્ ।
 તત્વાનામાદિભૂતં ચ સચ્ચિદાનન્દવિગ્રહમ્ ॥ ૨૫ ॥
 સર્વકર્મધનીભૂતમિચ્છાજ્ઞાનક્રિયાશ્રયમ્ ।
 ડ્રીઙ્કારમન્ત્રવાચ્યં તદાદિતત્ત્વં તદુચ્યતે ॥ ૨૬ ॥
 તસ્માદાકાશ ઉત્પન્નઃ શબ્દતન્માત્રરૂપકઃ ।
 ભવેત્સ્પર્શાત્મકો વાયુસ્તેજો રૂપાત્મકં પુનઃ ॥ ૨૭ ॥
 જલં રસાત્મકં પશ્ચાત્તતો ગન્ધાત્મિકા ધરા ।
 શબ્દૈકગુણ આકાશો વાયુઃ સ્પર્શરવાન્વિતઃ ॥ ૨૮ ॥
 શબ્દસ્પર્શરૂપગુણં તેજ ઇત્યુચ્યતે બુધૈઃ ।
 શબ્દસ્પર્શરૂપરસૌરાપો વેદગુણાઃ સ્મૃતાઃ ॥ ૨૯ ॥
 શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધૈઃ પચ્ચગુણા ધરા ।
 તેભ્યોઽભવન્મહત્સૂત્રં ચલ્લિઙ્ગં પરિચક્ષતે ॥ ૩૦ ॥
 સર્વાત્મકં તત્સમ્પ્રોક્તં સૂક્ષ્મદેહોઽયમાત્મનઃ ।
 અવ્યક્તં કારણો દેહઃ સ ચોક્તઃ પૂર્વમેવ હિ ॥ ૩૧ ॥
 યસ્મિન્જગદ્દીજરૂપં સ્થિતં લિઙ્ગોદ્ભવો યતઃ ।
 તતઃ સ્થૂલાનિ ભૂતાનિ પચ્ચીકરણમાર્ગતઃ ॥ ૩૨ ॥
 પચ્ચ સઙ્ખ્યાનિ જાયન્તે તત્પ્રકારસ્ત્વથોચ્યતે ।
 પૂર્વોક્તાનિ ચ ભૂતાનિ પ્રત્યેકં વિભજેદ્વિધા ॥ ૩૩ ॥

अेकैकं भागमेकस्य यतुर्धा विभजेद्भेदे ।
 स्वस्वेतरद्वितीयांशे योजनात्पञ्च पञ्च ते ॥ ३४ ॥
 तत्कार्यं य विराड् देवः स्थूलदेहोऽयमात्मनः ।
 पञ्चभूतस्थसत्त्वांशैः श्रोत्रादीनां समुद्भवः ॥ ३५ ॥
 ज्ञानेन्द्रियाणां राजेन्द्र प्रत्येकं मीलितैस्तु तैः ।
 अन्तःकरणमेकं स्याद्भृत्तिभेदाख्यतुर्विधम् ॥ ३६ ॥
 यदा तु सङ्कुल्यविकल्पकृत्यं
 तदा भवेत्तन्मन इत्यभिप्यम् ।
 स्याद्भृत्तिसंज्ञं य यदा प्रवेत्ति
 सुनिश्चितं संशयहीनरूपम् ॥ ३७ ॥
 अनुसन्धानरूपं तश्चित्तं य परिकीर्तितम् ।
 अलङ्कृत्याऽऽत्मवृत्त्या तु तदलङ्कारतां गतम् ॥ ३८ ॥
 तेषां रजोऽशैर्जानि क्मात्कर्मेन्द्रियाणि य ।
 प्रत्येकं मीलितैस्तैस्तु प्राणो भवति पञ्चधा ॥ ३९ ॥
 वृद्धि प्राणो गुदेऽपानो नाभिस्थस्तु समानकः ।
 कण्ठदेशेष्युदानः स्याद्व्यानः सर्वशरीरगः ॥ ४० ॥
 ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाणि य ।
 प्राणानि पञ्चकं चैव धिया य सङ्घितं मनः ॥ ४१ ॥
 अेतत्सूक्ष्मशरीरं स्थान्मम लिङ्गं यदुच्यते ।
 तत्र या प्रकृतिः प्रोक्ता सा राजन्विधिधा स्मृता ॥ ४२ ॥
 सत्वात्मिका तु माया स्याद्विधा गुणमिश्रिता ।
 स्वाश्रयं या तु संरक्षेत्सा मायेति निगद्यते ॥ ४३ ॥
 तस्यां यत्प्रतिबिम्बं स्याद्बिम्बभूतस्य येशितुः ।
 स ईश्वरः समाप्यातः स्वाश्रयज्ञानवान् परः ॥ ४४ ॥
 सर्वज्ञः सर्वकर्ता य सर्वानुग्रहकारकः ।
 अविद्यायां तु यत्किञ्चित्प्रतिबिम्बं नगाधिप ॥ ४५ ॥
 तदेव श्रवसंज्ञं स्यात्सर्वदुःखाश्रयं पुनः ।

દ્વયોરપીઠ સમ્પ્રોક્તં દેહત્રયમવિદ્યાયા ॥ ૪૬ ॥

દેહત્રયાભિમાનાચ્યાપ્યભૂનામત્રયં પુનઃ ।

પ્રાણસ્તુ કારણાત્મા સ્યાત્સૂક્ષ્મધી તુ તૈજસઃ ॥ ૪૭ ॥

સ્થૂલદેહી તુ વિશ્વાપ્યસ્ત્રિવિધઃ પરિકીર્તિતઃ ।

એવમીશોડપિ સમ્પ્રોક્ત ઇશસૂત્રવિરાટ્પદૈઃ ॥ ૪૮ ॥

પ્રથમો વ્યષ્ટિરૂપસ્તુ સમષ્ટ્યાત્મા પરઃ સ્મૃતઃ ।

સ હિ સર્વેશ્વરઃ સાક્ષાજ્જીવાનુગ્રહકામ્યયા ॥ ૪૯ ॥

કરોતિ વિવિધં વિશ્વં નાનાભોગાશ્રયં પુનઃ ।

મચ્છક્તિપ્રેરિતો નિત્યં મયિ રાજન્નકલ્પિતઃ ॥ ૫૦ ॥

ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અથ દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥

દેવ્યુવાચ -

મન્માયાશક્તિસંકલ્પમંજગત્સર્વં ચરાચરમ્ ।

સાપિ મત્તઃ પૃથક્ માયા નાસ્ત્યેવ પરમાર્થતઃ ॥ ૧ ॥

વ્યવહારદૃશા સેયં માયાઽવિદ્યૈતિ વિશ્રુતા ।

તત્ત્વદૃષ્ટયા તુ નાસ્ત્યેવ તત્ત્વમેવાસ્તિ કેવલમ્ ॥ ૨ ॥

સાહં સર્વં જગત્સૃષ્ટ્વા તદન્તઃ પ્રવિશામ્યહમ્ ।

માયા કર્માદિસહિતા ગિરે પ્રાણપુરઃસરા ॥ ૩ ॥

લોકાન્તરગતિર્નો ચેત્કથં સ્યાદિતિ હેતુના ।

યથા યથા ભવન્ત્યેવ માયાભેદાસ્તથા તથા ॥ ૪ ॥

ઉપાધિભેદાદ્ભિન્નાઽહં ઘટાકાશાદયો યથા ।

ઉચ્ચનીચાદિ વસ્તૂનિ ભાસયન્ભાસ્કરઃ સદા ॥ ૫ ॥

ન દુષ્યતિ તથૈવાહં દોષૈર્લિપ્તા કદાપિ ન ।

મયિ બુદ્ધ્યાદિકર્તૃત્વમધ્યસ્થૈવાપરે જનાઃ ॥ ૬ ॥

વદન્તિ ચાત્મા કર્તેતિ વિમૂઢા ન સુબુદ્ધયઃ ।

અજ્ઞાનભેદતસ્તદ્દ્વન્માયાયા ભેદતસ્તથા ॥ ૭ ॥

श्रुवैश्वरविभागश्च कल्पितो माययैव तु ।
 घटाकाशमडाकाशविभागः कल्पितो यथा ॥ ८ ॥
 तथैव कल्पितो भेदो श्रुवात्मपरमात्मनोः ।
 यथा श्रुवभङ्गुत्वं य माययैव न च स्वतः ॥ ९ ॥
 तथैश्वरभङ्गुत्वं य मायया न स्वभावतः ।
 दैतेन्द्रियादिसङ्घातवासनाभेदभेदिता ॥ १० ॥
 अविद्या श्रुवभेदस्य उेतुर्नान्यः प्रकीर्तितः ।
 गुणानां वासनाभेदभेदिता या धराधर ॥ ११ ॥
 माया सा परभेदस्य उेतुर्नान्यः कदाचन ।
 मयि सर्वमिदं प्रोतमोतं य धरणीधर ॥ १२ ॥
 ईश्वरोऽहं य सूत्रात्मा विराडात्माऽहमस्मि य ।
 ब्रह्माऽहं विष्णुरुद्रौ य गौरी ब्राह्मी य वैष्णवी ॥ १३ ॥
 सूर्योऽहं तारकाश्चाहं तारकेशस्तथास्म्यहम् ।
 पशुपक्षिस्वर्गपाऽहं चाण्डालोऽहं य तस्करः ॥ १४ ॥
 व्याधोऽहं कूरकर्माऽहं सत्कर्माऽहं मडाजनः ।
 स्त्रीपुत्रपुंसकाकारोऽप्यहमेव न संशयः ॥ १५ ॥
 यय्य किञ्चित्त्वयिद्भस्तु दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ।
 अन्तर्बलिश्च तत्सर्वं व्याप्याहं सर्वदा स्थिता ॥ १६ ॥
 न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किञ्चिद्व्यराचरम् ।
 यद्यस्ति येत्तच्छून्यं स्याद्ब्रह्म्यापुत्रोपमं हि तत् ॥ १७ ॥
 रज्जुर्यथा सर्पमालाभेदैरेका विभाति हि ।
 तथैवेशादिरूपेण भास्यहं नात्र संशयः ॥ १८ ॥
 अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते ।
 तस्मान्भत्सत्तयैवैतत्सत्तावन्नान्यथा भवेत् ॥ १९ ॥
 डिमालय उवाच -
 यथा वदसि देवेशि समष्ट्याऽऽत्मवपुस्त्विवदम् ।
 तथैव द्रष्टुमिच्छामि यद्वि देवि कृपा मयि ॥ २० ॥
 व्यास उवाच -

ष्ठीति तस्य वयः श्रुत्वा सर्वे देवाः सविष्णवः ।
 ननन्दुर्मुदितान्मानः पूजयन्तश्च तद्भयः ॥ २१ ॥
 अथ देवमतं ज्ञात्वा भक्तकामदुष्टा शिवा ।
 अदर्शयन्निजं रूपं भक्तकामप्रपूरिणी ॥ २२ ॥
 अपश्यंस्ते मडादेव्या विराडरूपं परात्परम् ।
 धौर्मस्तकं भवेद्यस्य यन्द्रसूर्यो य यक्षुषी ॥ २३ ॥
 दिशः श्रोत्रे वयो वेदाः प्राणो वायुः प्रकीर्तितः ।
 विश्वं लृष्टयमित्याहुः पृथिवी जघनं स्मृतम् ॥ २४ ॥
 नभस्तलं नाभिसरो ज्योतिश्चक्रमुरस्थलम् ।
 मडल्लोकस्तु ग्रीवा स्याज्जगो लोको मुपं स्मृतम् ॥ २५ ॥
 तपो लोको रराटिस्तु सत्यलोकादधः स्थितः ।
 धन्द्राद्यो भाडवः स्युः शब्दः श्रोत्रं मडेशितुः ॥ २६ ॥
 नासत्यदसौ नासे स्तौ गन्धो घ्राणं स्मृतो बुधैः ।
 मुपमग्निः समाप्यातो दिवारात्री य पक्ष्मणी ॥ २७ ॥
 ब्रह्मस्थानं भ्रूविजृम्भोऽध्यापस्तालुः प्रकीर्तिताः ।
 रसो जिह्वा समाप्याता यमो दंष्ट्रः प्रकीर्तिताः ॥ २८ ॥
 दन्ताः स्नेहकला यस्य डासो माया प्रकीर्तिता ।
 सर्गस्त्वपाङ्गमोक्षः स्याद्ग्रीडोर्ध्वोष्ठो मडेशितुः ॥ २९ ॥
 लोभः स्यादधरोष्ठोऽस्या धर्ममार्गस्तु पृष्ठभूः ।
 प्रजापतिश्च मेढ्रे स्याद्यः स्रष्टा जगतीतले ॥ ३० ॥
 कुक्षिः समुद्रा गिरयोऽस्थीनि देव्या मडेशितुः ।
 नद्यो नाड्यः समाप्याता वृक्षाः केशाः प्रकीर्तिताः ॥ ३१ ॥
 कौमारयौवनजरावयोऽस्य गतिरुत्तमा ।
 भलाडकास्तु केशाः स्युः सन्ध्ये ते वाससी विभोः ॥ ३२ ॥
 राजञ्छ्रीजगदम्बायाश्चन्द्रमास्तु मनः स्मृतः ।
 विज्ञानशक्तिस्तु ङरी रुद्रोन्तःकरणं स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 अश्वादिजातयः सर्वाः श्रोणिदेशे स्थिता विभोः ।
 अतलादिमडालोकाः कटयधोभागतं गताः ॥ ३४ ॥

अेतादृशं मलादृपं ददृशुः सुरपुङ्गवाः ।
 ज्वालामालासदस्राढ्यं लेविडानं य जिह्वया ॥ ३५ ॥
 दंष्ट्राकटकटारावं वमन्तं वह्निमक्षिभिः ।
 नानायुधधरं वीरं ब्रह्मक्षत्रौदनं य यत् ॥ ३६ ॥
 सडस्रशीर्षनयनं सडस्रयरणं तथा ।
 कोटिसूर्यप्रतीकाशं विद्युत्कोटिसमप्रभम् ॥ ३७ ॥
 भयङ्करं मडाघोरं वृद्धक्षणोस्त्रासकारकम् ।
 ददृशुस्ते सुराः सर्वे डाडाकारं य यङ्किरे ॥ ३८ ॥
 विकम्पमानवृद्धया मूर्च्छामापुर्दुरत्याम् ।
 स्मरणं य गतं तेषां जगदभेयमित्यपि ॥ ३९ ॥
 अथ ते ये स्थिता वेदाश्चतुर्दिक्शु मडाविभोः ।
 बोधयामासुरत्युग्रं मूर्च्छातो मूर्च्छितासुरान् ॥ ४० ॥
 अथ ते धैर्यमालम्ब्य लब्ध्वा य श्रुतिमुत्तमाम् ।
 प्रेमाश्रुपूर्वाणयना रुद्धकण्ठास्तु निर्जराः ॥ ४१ ॥
 बाष्पगद्गदयया वाया स्तोतुं समुपयङ्किरे ।
 देवा ङित्युः -
 अपराधं क्षमस्वाम्भ पाडि दीनांस्त्वदुद्भवान् ॥ ४२ ॥
 कोपं संहर देवेशि सभया रूपदर्शनात् ।
 का ते स्तुतिः प्रकर्तव्या पामरैर्निजरैरिह ॥ ४३ ॥
 स्वस्याप्यङ्गैय अेवासौ यावान्यश्च स्वविक्रमः ।
 तदवर्जाजयमानानां कथं स विषयो भवेत् ॥ ४४ ॥
 नमस्ते भुवनेशानि नमस्ते प्राणवात्मके ।
 सर्व वेदान्तसंसिद्धे नमो व्रीङ्कारमूर्तये ॥ ४५ ॥
 यस्मादग्निः समुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्च यन्द्रमाः ।
 यस्मादोषधयः सर्वास्तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ ४६ ॥
 यस्माश्च देवाः संभूताः साध्याः पक्षिण अेव य ।
 पशवश्च मनुष्याश्च तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ ४७ ॥

પ્રાણાપાનૌ પ્રીહિયવૌ તપઃ શ્રદ્ધા ઋતં તથા ।
 બ્રહ્મથર્થં વિધિશ્ચૈવ યસ્માત્તસ્મૈ નમો નમઃ ॥ ૪૮ ॥
 સમ પ્રાણાર્થિષો યસ્માત્સમિઘઃ સમ એવ ય ।
 હોમાઃ સમ તથા લોકાસ્તસ્મૈ સર્વાત્મને નમઃ ॥ ૪૯ ॥
 યસ્માત્સમુદ્રા ગિરયઃ સિન્ધવઃ પ્રચરન્તિ ચ ।
 યસ્માદોષધયઃ સર્વા રસાસ્તસ્મૈ નમો નમઃ ॥ ૫૦ ॥
 યસ્માદધણઃ સમુદ્ભૂતો દીક્ષાયૂપશ્ચ દક્ષિણાઃ ।
 ઋથો યજૂષિ સામાનિ તસ્મૈ સર્વાત્મને નમઃ ॥ ૫૧ ॥
 નમઃ પુરસ્તાતૃષ્ઠે ચ નમસ્તે પાર્શ્વયોર્દ્વયોઃ ।
 અથ ઊર્ધ્વં ચતુર્દિક્ષુ માતર્ભૂયો નમો નમઃ ॥ ૫૨ ॥
 ઉપસંહર દેવેશિ રૂપમેતદલૌકિકમ્ ।
 તદેવ દર્શયાસ્માકં રૂપં સુન્દરસુન્દરમ્ ॥ ૫૩ ॥
 વ્યાસ ઉવાચ -
 ઇતિ ભીતાન્સુરાન્દૃષ્ટ્વા જગદમ્બા કૃપાર્ણવા ।
 સંહૃત્ય રૂપં ઘોરં તદ્દર્શયામાસ સુન્દરમ્ ॥ ૫૪ ॥
 પાશાકુશવરાભીતિધરં સર્વાડ્ગકોમલમ્ ।
 કરુણાપૂર્ણનયનં મન્દસ્મિતમુખામ્બુજમ્ ॥ ૫૫ ॥
 દૃષ્ટ્વા તત્સુન્દરં રૂપં તદા ભીતિવિવર્જિતાઃ ।
 શાન્તિચિત્તા પ્રણેમુસ્તે હર્ષગદ્ગદનિઃસ્વનાઃ ॥ ૫૬ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અથ તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥

શ્રીદેવ્યુવાચ -
 ક્વ યૂયં મન્દભાગ્યા વૈ ક્વેદં રૂપં મહાદ્ભુતમ્ ।
 તથાપિ ભક્તવાત્સલ્યાદીદૃશં દર્શિતં મયા ॥ ૧ ॥
 ન વેદાધ્યયનૈર્યોગૈર્ન દાનૈસ્તપસેજ્યથા ।
 રૂપં દ્રષ્ટુમિદં શક્યં કેવલં મત્કૃપાં વિના ॥ ૨ ॥
 પ્રકૃતં શૃણુ રાજેન્દ્ર પરમાત્માત્ર જીવતામ્ ।

उपाधियोगात्सम्प्राप्तः कर्तृत्वादिकमप्युत ॥ ३ ॥

क्रियाः करोति विविधा धर्माधर्मैकतेतवः ।

नानाधोनीस्ततः प्राप्य सुभङ्गुःश्रैश्च युज्यते ॥ ४ ॥

पुनस्तत्संस्कृतिवशात्त्रानाकर्मरतः सदा ।

नानाद्वैडा-समाप्नोति सुभङ्गुःश्रैश्च युज्यते ॥ ५ ॥

घटीयन्त्रवदेतस्य न विरामः कदापि हि ।

अज्ञानमेव मूलं स्यात्ततः कामः क्रियास्ततः ॥ ६ ॥

तस्मादज्ञाननाशाय यतेत नियतं नरः ।

अेतद्धि जन्मसाकृत्यं यदज्ञानस्य नाशनम् ॥ ७ ॥

पुरुषार्थसमाप्तिश्च श्रुवन्मुक्तिदशाऽपि य ।

अज्ञाननाशने शक्ता विधैव तु पटीयसी ॥ ८ ॥

न कर्म तज्जं नोपास्तिर्विशोधाभावतो गिरे ।

प्रत्युताशाऽज्ञाननाशे कर्मणा नैव भाव्यताम् ॥ ९ ॥

अनर्थदानि कर्माणि पुनः पुनरुशान्ति हि ।

ततो रागस्ततो दौषस्ततोऽनर्थो मडा-भवेत् ॥ १० ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानं सम्पादयेन्नरः ।

कुर्वन्नेवेड कर्माणीत्यतः कर्माप्यवश्यकम् ॥ ११ ॥

ज्ञानाद्वैव हि कैवल्यमतः स्यात्तत्समुच्यथः ।

सडायातां प्रजेत्कर्म ज्ञानस्य हितकारि य ॥ १२ ॥

धिति केचिद्भ्रन्त्यत्र तद्विशोधात् संभवेत् ।

ज्ञानाधृद्ग्रन्थिभेदः स्याधृद्ग्रन्थौ कर्मसंभवः ॥ १३ ॥

यौगपधं न संभाव्यं विशोधात्तु ततस्तयोः ।

तमःप्रकाशयोर्यद्द्वैतौगपधं न संभवि ॥ १४ ॥

तस्मात्सर्वाणि कर्माणि वैदिकानि मडाभते ।

चित्तशुद्धयन्तमेव स्युस्तानि कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ १५ ॥

शमो दमस्तितीक्षा य वैराग्यं सत्त्वसंभवः ।

तावत्पर्यन्तमेव स्युः कर्माणि न ततः परम् ॥ १६ ॥

તદન્તે ચૈવ સંન્યસ્ય સશ્રયેદ્કુરુમાત્મવાન્ ।
 શ્રોત્રિયં બ્રહ્મનિષ્ઠં ચ ભક્ત્યા નિર્વ્યાજયા પુનઃ ॥ ૧૭ ॥
 વેદાન્તશ્રવણં કુર્યાન્નિત્યમેવમતન્દ્રિતઃ ।
 તત્ત્વમસ્યાદિવાક્યસ્ય નિત્યમર્થં વિચારયેત્ ॥ ૧૮ ॥
 તત્ત્વમસ્યાદિવાક્યં તુ જીવબ્રહ્મૈક્યબોધકમ્ ।
 ઐક્યે જ્ઞાતે નિર્ભયસ્તુ મદ્રૂપો હિ પ્રજાયતે ॥ ૧૯ ॥
 પદાર્થાવગતિઃ પૂર્વં વાક્યાર્થાવગતિસ્તતઃ ।
 તત્પદસ્ય ચ વાચ્યાર્થો ગિરેડહં પરિકીર્તિતઃ ॥ ૨૦ ॥
 ત્વંપદસ્ય ચ વાચ્યાર્થો જીવ એવ ન સંશયઃ ।
 ઉભયોરૈક્યમસિના પદેન પ્રોચ્યતે બુધૈઃ ॥ ૨૧ ॥
 વાચ્યાર્થયોર્વિરુદ્ધત્વાદૈક્યં નૈવ ઘટેત હ ।
 લક્ષણાડતઃ પ્રકર્તવ્યા તત્ત્વમોઃ શ્રુતિસંસ્થયોઃ ॥ ૨૨ ॥
 ચિન્માત્રં તુ તયોર્લક્ષ્યં તયોરૈક્યસ્ય સંભવઃ ।
 તયોરૈક્યં તથા જ્ઞાત્વા સ્વાભેદેનાદ્વયો ભવેત્ ॥ ૨૩ ॥
 દેવદત્તઃ સ એવાયમિતિવલ્લક્ષણા સ્મૃતા ।
 સ્થૂલાદિદેહરહિતો બ્રહ્મસમ્પદ્યતે નરઃ ॥ ૨૪ ॥
 પગ્ચીકૃતમહાભૂતસંભૂતઃ સ્થૂલદેહકઃ ।
 ભોગાલયો જરાવ્યાધિસંયુતઃ સર્વકર્મણામ્ ॥ ૨૫ ॥
 મિથ્યાભૂતોડયમાભાતિ સ્કુટં માયામયત્વતઃ ।
 સોડયં સ્થૂલ ઉપાધિઃ સ્યાદાત્મનો મે નગેશ્વર ॥ ૨૬ ॥
 જ્ઞાનકર્મેન્દ્રિયયુતં પ્રાણપગ્ચકસંયુતમ્ ।
 મનોબુદ્ધિયુતં ચૈત્સૂક્ષ્મં તલ્લવયો વિદુઃ ॥ ૨૭ ॥
 અપગ્ચીકૃતભૂતોત્યં સૂક્ષ્મદેહોડયમાત્મનઃ ।
 દ્વિતીયોડયમુપાધિઃ સ્યાત્સુખાદેરવબોધકઃ ॥ ૨૮ ॥
 અનાદ્યનિર્વાચ્યમિદમજ્ઞાનં તુ તૃતીયકઃ ।
 દેહોડયમાત્મનો ભાતિ કારણાત્મા નગેશ્વર ॥ ૨૯ ॥
 ઉપાધિવિલયે જાતે કેવલાત્માડવશિષ્યતે ।
 દેહત્રયે પગ્ચકોશા અન્તસ્થાઃ સન્તિ સર્વદા ॥ ૩૦ ॥

पञ्चकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छं छि लभ्यते ।
नेति नेतीत्यादिवार्थैर्मम रूपं यदुच्यते ॥ ३१ ॥

न जायते म्रियते वा कदाचि-
न्नायं भूत्वा न भूय कश्चित् ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो
न उच्यते उच्यमाने शरीरे ॥ ३२ ॥

उन्ता येन्मन्यते उन्तुं उतश्चेन्मन्यते उतम् ।
उभौ तौ न विजानीतो नायं उन्ति न उच्यते ॥ ३३ ॥

अणोरण्णीयान्महतो महीया-
नात्माऽस्य जन्तोर्निहितो गुडायाम् ।
तमङ्कतुः पश्यति वीतशोको
धातुप्रसादान्महिमानमस्य ॥ ३४ ॥

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ।
बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥ ३५ ॥
छन्द्रेयाणि उयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान् ।
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ ३६ ॥

यस्त्वविद्वान्भवति यामनस्कः सदाऽशुचिः ।
स तु तत्पदमवाप्नोति संसारं याधिगच्छति ॥ ३७ ॥

यस्तु विज्ञानवान्भवति समनस्कः सदा शुचिः ।
स तु तत्पदमवाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥ ३८ ॥

विज्ञानसारथिर्यस्तु मनः प्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति मदीयं यत्परं पदम् ॥ ३९ ॥

एत्थं श्रुत्या य मत्या य निश्चित्यात्मानमात्मना ।
भावयेन्मामात्मरूपां निदिध्यासनतोऽपि च ॥ ४० ॥

योगवृत्तेः पुरा स्वामिन्भावयेदक्षरत्रयम् ।
द्वैतीप्रणवसंज्ञस्य ध्यानार्थं मन्त्रवाच्ययोः ॥ ४१ ॥

उकारः स्थूलदेहः स्याद्द्रकारः सूक्ष्मदेहकः ।

ઈકારઃ કારાણાત્માડસૌ હ્રીઙ્કારોડહં તુરીયકમ્ ॥ ૪૨ ॥

એવં સમષ્ટિદેહેડપિ જ્ઞાત્વા બીજત્રયં ક્રમાત્ ।

સમષ્ટિવ્યષ્ટયોરેકત્વં ભાવયેન્મતિમાત્રરઃ ॥ ૪૩ ॥

સમાધિકાલાત્પૂર્વં તુ ભાવયિત્વૈવમાદૃતઃ ।

તતો ધ્યાયેન્નિલીનાક્ષો દેવીં માં જગદીશ્વરીમ્ ॥ ૪૪ ॥

પ્રાણાપાનો સમૌ કૃત્વા નાસાભ્યન્તરથારિણૌ ।

નિવૃત્તવિષયાકાઙ્ક્ષો વીતદોષો વિમત્સરઃ ॥ ૪૫ ॥

ભક્ત્યા નિર્વ્યાજયા યુક્તો ગુહાયાં નિઃસ્વને સ્થલે ।

હકારં વિશ્વમાત્માનં રકારે પ્રવિલાપયેત્ ॥ ૪૬ ॥

રકારં તૈજસં દેવમીકારે પ્રવિલાપયેત્ ।

ઈકારં પ્રાજ્ઞયાત્માનં હ્રીઙ્કારે પ્રવિલાપયેત્ ॥ ૪૭ ॥

વાચ્યવાચકતાહીનં દ્વૈતભાવવિવર્જિતમ્ ।

અખણ્ડં સચ્ચિદાનન્દં ભાવયેત્તચ્છિખાન્તરે ॥ ૪૮ ॥

ઇતિ ધ્યાનેન માં રાજન્સાક્ષાત્કૃત્ય નરોત્તમઃ ।

મદ્રૂપ એવ ભવતિ દ્વયોરપ્યેકતા યતઃ ॥ ૪૯ ॥

યોગયુક્ત્યાડનયા દ્રષ્ટા મામાત્માનં પરાત્પરમ્ ।

અજ્ઞાનસ્ય સકાર્યસ્ય તત્ક્ષણે નાશકો ભવેત્ ॥ ૫૦ ॥

॥ ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અથ ચતુર્થોઽધ્યાયઃ ॥

હિમાલય ઉવાચ -

યોગં વદ મહેશાનિ સાઙ્ગ સંવિત્પ્રદાયકમ્ ।

કૃતેન યેન યોગ્યોઽહં ભવેયં તત્ત્વદર્શને ॥ ૧ ॥

શ્રીદેવ્યુવાચ -

ન યોગો નભસઃ પૃષ્ઠે ન ભૂમૌ ન રસાતલે ।

ઐક્યં જીવાત્મનોરાહુર્યોગં યોગવિશારદઃ ॥ ૨ ॥

તત્પ્રત્યૂહાઃ ષડાખ્યાતા યોગવિઘ્નકરાનઘ ।

કામક્રોધૌ લોભમોહૌ મદમાત્સર્યસંજ્ઞકૌ ॥ ૩ ॥

योगाङ्गैरेव भित्त्वा तान्योगिनो योगमाप्नुयुः ।
 यमं नियममासनप्राणायामौ ततःपरम् ॥ ४ ॥
 प्रत्याहारं धारणाभ्यं ध्यानं सार्धं समाधिना ।
 अष्टाङ्गान्याहुरेतानि योगिनां योगसाधने ॥ ५ ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयाऽऽर्जवम् ।
 क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं येति यमा दश ॥ ६ ॥
 तपः सन्तोष आस्तिक्यं दानं देवस्य पूजनम् ।
 सिद्धान्तश्रवणं चैव द्वीर्मतिश्च जपो हुतम् ॥ ७ ॥
 दशैते नियमाः प्रोक्ता मया पर्वतनायक ।
 पद्मासनं स्वस्तिकं च भद्रं वज्रासनं तथा ॥ ८ ॥
 वीरासनमिति प्रोक्तं कृमादासनपञ्चकम् ।
 उर्वोरुपरि विन्यस्य सम्यक्पादतले शुभे ॥ ९ ॥
 अङ्गिष्ठौ च निबध्नीयाद्भुस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्ततः ।
 पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिनां लुट्यंगमम् ॥ १० ॥
 जानूर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले शुभे ।
 ऋजुकायो विशेषोगी स्वस्तिकं तत्प्रयक्षते ॥ ११ ॥
 सीवन्त्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुगलं सुनिश्चितम् ।
 वृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिबन्धयेत् ॥ १२ ॥
 भद्रासनमिति प्रोक्तं योगिभिः परिपूजितम् ।
 उर्वोः पादौ कृमान्यस्य जान्वोःप्रत्यङ्मुष्माङ्गुली ॥ १३ ॥
 करौ विदध्यादाभ्यातं वज्रासनमनुत्तमम् ।
 ओकं पादमधः कृत्वा विन्यस्योरुं तथोत्तरे ॥ १४ ॥
 ऋजुकायो विशेषोगी वीरासनमितीरितम् ।
 षड्याकर्षयेद्भ्रामुं बाल्यं षोडशमात्रया
 धारयेत्पूरितं योगी यतुःषष्टया तु मात्रया ॥ १५ ॥
 सुषुम्नामध्यगं सम्य द्वात्रिंशन्मात्रया शनैः ॥ १६ ॥
 नाज्या पिङ्गलया चैव रेथयेद्योगवित्तमः ।

પ્રાણાયામમિમં પ્રાહુર્યોગશાસ્ત્રવિશારદાઃ ॥ ૧૭ ॥

ભૂયો ભૂયઃ ક્રમાત્તસ્ય બાહ્યમેવં સમાચરેત્ ।

માત્રાવૃદ્ધિઃ ક્રમેણૈવ સમ્યગ્દ્વાદશ ષોડશ ॥ ૧૮ ॥

જપધ્યાનાદિભિઃ સાર્થં સગર્ભં તં વિદુર્બુધાઃ ।

તદપેતં વિગર્ભં ચ પ્રાણાયામં પરે વિદુઃ ॥ ૧૯ ॥

ક્રમાદભ્યસ્યતઃ પુંસો દેહે સ્વેદોદ્ગમોડધમઃ ।

મધ્યમઃ કંપસંયુક્તો ભૂમિત્યાગઃ પરો મતઃ ॥ ૨૦ ॥

ઉત્તમસ્ય ગુણાવામિર્યાવચ્છીલનમિચ્યતે ।

ઇન્દ્રિયાણાં વિચરતાં વિષયેષુ નિરર્ગલમ્ ॥ ૨૧ ॥

બલાદાહરણં તેભ્યઃ પ્રત્યાહારોડભિધીયતે ।

અડ્ગુષ્ઠગુલ્ફજાનૂરૂમૂલાધારલિડ્ગનાભિષુ ॥ ૨૨ ॥

હૃદ્ગ્રીવાકણ્ઠદેશેષુ લંબિકાયાં તતો નસિ ।

ભૂમધ્યે મસ્તકે મૂર્ધ્ને દ્વાદશાન્તે યથાવિધિ ॥ ૨૩ ॥

ધારણં પ્રાણમરુતો ધારણેતિ નિગદ્યતે ।

સમાહિતેન મનસા ચૈતન્યાન્તરવર્તિના ॥ ૨૪ ॥

આત્મન્યભીષ્ટદેવાનાં ધ્યાનં ધ્યાનમિહોચ્યતે ।

સમત્વભાવના નિત્યં જીવાત્મપરમાત્મનોઃ ॥ ૨૫ ॥

સમાધિર્માહુર્મુનયઃ પ્રોક્તમષ્ટાડ્ગલક્ષણમ્ ।

ઇદાનીં કથયે તેડહં મન્ત્રયોગમનુત્તમમ્ ॥ ૨૬ ॥

વિશ્વં શરીરમિત્યુક્તં પચ્યભૂતાત્મકં નગ ।

ચન્દ્રસૂર્યાગ્નિતેજોભિર્જીવબ્રહ્મૈક્યરૂપકમ્ ॥ ૨૭ ॥

તિસ્રઃ કોટ્યસ્તદર્ધેન શરીરે નાડયો મતાઃ ।

તાસુ મુખ્યા દશ પ્રોક્તાસ્તાભ્યસ્તિસ્રો વ્યવસ્થિતાઃ ॥ ૨૮ ॥

પ્રધાના મેરુદણ્ડેડત્ર ચન્દ્રસૂર્યાગ્નિરૂપિણી ।

ઇડા વામે સ્થિતા નાડી શુભ્રા તુ ચન્દ્રરૂપિણી ॥ ૨૯ ॥

શક્તિરૂપા તુ સા નાડી સાક્ષાદમૃતવિગ્રહા ।

દક્ષિણે યા પિડ્ગલાખ્યા પુંરૂપા સૂર્યવિગ્રહા ॥ ૩૦ ॥

सर्वतेजोमयी सा तु सुषुम्ना वह्निरुपिणी ।
 तस्या मध्ये विचित्राण्ये षष्ठाज्ञानक्रियात्मकम् ॥ ३१ ॥
 मध्ये स्वयंभूलिङ्गं तु कोटिसूर्यसमप्रभम् ।
 तदूर्ध्वं मायाबीजं तु उरात्माभिन्दुनाटकम् ॥ ३२ ॥
 तदूर्ध्वं तु शिखाकारा कुण्डली रक्तविग्रहा ।
 द्वैत्यात्मिका तु सा प्रोक्ता मद्भिन्ना नगाधिप ॥ ३३ ॥
 तद्भाज्ये उभेभ्योपात्तं वादिसान्तर्यतुर्दलम् ।
 द्रुतउभेभ्योपात्तं पद्मं तत्र विचिन्तयेत् ॥ ३४ ॥
 तदूर्ध्वं त्वनलप्रभं षड्दलं लीरकप्रभम् ।
 वादिलान्तषडूर्ध्वेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ॥ ३५ ॥
 मूलाधार षट्कोणं मूलाधारं ततो विदुः ।
 स्वशब्देन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं ततो विदुः ॥ ३६ ॥
 तदूर्ध्वं नाभिदेशे तु मणिपूरं मलाप्रभम् ।
 मेघात्तं विद्युदात्तं च बहुतेजोमयं ततः ॥ ३७ ॥
 मणिवद्भिन्नं तत्पद्मं मणिपद्मं तथोच्यते ।
 दशभिश्च दैवैर्युक्तं ऽद्वैतान्ताक्षरान्वितम् ॥ ३८ ॥
 विष्णुनाऽधिष्ठितं पद्मं विष्णुवालोक्तकारणम् ।
 तदूर्ध्वेऽनाहतं पद्ममुद्यदादित्यसन्निभम् ॥ ३९ ॥
 ऽद्वैतान्तदलैरर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् ।
 तन्मध्ये बाणालिङ्गं तु सूर्यायुतसमप्रभम् ॥ ४० ॥
 शब्दब्रह्ममयं शब्दानाहतं तत्र दृश्यते ।
 अनाहताण्यं तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितम् ॥ ४१ ॥
 आनन्दसदनं तत्तु पुरुषाधिष्ठितं परम् ।
 तदूर्ध्वं तु विशुद्धाण्यं दलषोडशपङ्कजम् ॥ ४२ ॥
 स्वरैः षोडशभिर्युक्तं धूम्रवर्णं मलाप्रभम् ।
 विशुद्धं तनुते यस्माज्जिवस्य ऽसलोक्तनात् ॥ ४३ ॥
 विशुद्धं पद्ममाभ्यातमाकाशाण्यं मलाद्भुतम् ।
 आज्ञायकं तदूर्ध्वं तु आत्मनाऽधिष्ठितं परम् ॥ ४४ ॥

આજ્ઞાસક્રમણં તત્ર તેનાજ્ઞેતિ પ્રકીર્તિતમ્ ।
 દ્વિદલં હક્ષસંયુક્તં પદ્મં તત્સુમનોહરમ્ ॥ ૪૫ ॥
 કૈલાસાખ્યં તદૂર્ધ્વં તુ રોધિની તુ તદૂર્ધ્વતઃ ।
 એવં ત્વાધારચક્રાણિ પ્રોક્તાનિ તવ સુવ્રત ॥ ૪૬ ॥
 સહસ્રારયુતં બિન્દુસ્થાનં તદૂર્ધ્વમીરિતમ્ ।
 ઇત્યેતલ્લથિતં સર્વં યોગમાર્ગમનુત્તમમ્ ॥ ૪૭ ॥
 આદૌ પૂરકયોગેનાઘાધારે યોજયેન્મનઃ ।
 ગુદમેઢ્વાન્તરે શક્તિસ્તામાકુઞ્ચ્ય પ્રબોધયેત્ ॥ ૪૮ ॥
 લિડ્ગભેદકમેણૈવ બિન્દુચક્રં ચ પ્રાપયેત્ ।
 શંભુના તાં પરાશક્તિમેકીભૂતાં વિચિન્તયેત્ ॥ ૪૯ ॥
 તત્રોત્થિતામૃતં ચત્તુ દ્રુતલાક્ષારસોપમમ્ ।
 પાયચિત્વા તુ તાં શક્તિં માયખ્યાં યોગસિદ્ધિદામ્ ॥ ૫૦ ॥
 ષટ્ચક્રદેવતાસ્તત્ર સન્તર્પ્યામૃતધારયા ।
 આનયેત્તેન માર્ગેણ મૂલાધારે તતઃ સુધીઃ ॥ ૫૧ ॥
 એવમભ્યસ્યમાનસ્યાખ્યહન્યહનિ નિશ્ચિતમ્ ।
 પૂર્વોક્તદૂષિતા મન્ત્રાઃ સર્વે સિધ્ધિન્તિ નાન્યથા ॥ ૫૨ ॥
 જરામરણદુઃખાદૈર્ભુચ્યતે ભવબન્ધનાત્ ।
 યે ગુણાઃ સન્તિ દેવ્યા મે જગન્માતુર્યથા તથા ॥ ૫૩ ॥
 તે ગુણાઃ સાધકવરે ભવન્ત્યેવ ચાન્યથા ।
 ઇત્યેવં કથિતં તાત વાયુધારણમુત્તમમ્ ॥ ૫૪ ॥
 ઇદાનીં ધારણાખ્યં તુ શૃણુષ્વાવહિતો મમ ।
 દિક્કાલાઘનવચ્છિન્નદેવ્યાં ચેતો વિધાય ચ ॥ ૫૫ ॥
 તન્મયો ભવતિ ક્ષિપ્રં જીવબ્રહ્મૈક્યયોજનાત્ ।
 અથવા સમલં ચેતો યદિ ક્ષિપ્રં ન સિધ્ધિતિ ॥ ૫૬ ॥
 તદાવયવયોગેન યોગી યોગાન્સમભ્યસેત્ ।
 મદીયહસ્તપાદાદાવડ્ગે તુ મધુરે નગ ॥ ૫૭ ॥
 ચિત્તં સંસ્થાપયેન્મન્ત્રી સ્થાનસ્થાનજયાત્પુનઃ ।

विशुद्धचित्तः सर्वस्मिन्नूपे संस्थापयेन्मनः ॥ ५८ ॥

यावन्मनो लयं याति देव्यां संविदि पर्वत ।

तावद्विष्टमिदं मन्त्री जपडोमैः समभ्यसेत् ॥ ५९ ॥

मन्त्राभ्यासेन योगेन ज्ञेयज्ञानाय कल्पते ।

न योगेन विना मन्त्रो न मन्त्रेण विना हि सः ॥ ६० ॥

द्वयोरभ्यासयोगो हि ब्रह्मसंसिद्धिकारणम् ।

तमःपरिवृते गेहे घटो दीपेन दृश्यते ॥ ६१ ॥

अेवं मायावृतो ज्यात्मा मनुना गोयरीकृतः ।

एति योगविधिः कृत्स्नः साङ्गः प्रोक्तो मयाऽधुना ॥ ६२ ॥

॥ एति श्रीद्वैतीभागवते द्वैतीगीतायां चतुर्थाऽध्यायः ॥

॥ अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

श्रीद्वैत्युवाच -

एत्यादि योगयुक्तात्मा ध्यायेन्मां ब्रह्मरूपिणीम् ।

भक्त्या निर्व्याजया राजन्नासने समुपस्थितः ॥ १ ॥

आविः सन्निहितं गुडाग्रं नाम महत्परम् ।

अत्रैतत्सर्वमर्पितमेजत्प्राणनिमिषञ्च यत् ॥ २ ॥

अेतज्जनथ सदसद्भरेण्यं

विज्ञानाद्यद्भरिष्ठं प्रजानाम् ।

यदर्थिमद्यदणुभ्योऽणु य

यस्मिंल्लोका निहिता लोकिनश्च ॥ ३ ॥

तदेतदक्षरं ब्रह्म स प्राणस्तद्गु वाऽ मनः ।

तदेतत्सत्यममृतं तद्भेद्यं सौम्यं विद्धि ॥ ४ ॥

धनुर्गृत्वौपनिषदं मडास्त्रं

शरं ज्युपासानिशितं सन्धयीत ।

आयम्य तद्भावावगतेन येतसा

लक्ष्यं तद्देवाक्षरं सौम्यं विद्धि ॥ ५ ॥

प्रणवो धनुः शरो ज्यात्मा ब्रह्मतत्त्वलक्ष्यमुच्यते ।

અપ્રમત્તેન વેદ્યવ્યં શરવત્તન્મયો ભવેત્ ॥ ૬ ॥

યસ્મિન્દ્યૌશ્ચ પૃથિવી ચાન્તરિક્ષ-

મોતં મનઃ સહ પ્રાણૈશ્ચ સર્વેઃ ।

તમેવૈકં જાનથાત્માનમન્યા

વાચો વિમુગ્ધથા અમૃતસ્યૈષ સેતુઃ ॥ ૭ ॥

અરા ઇવ રથનાભૌ સંહતા યત્ર નાડ્યઃ ।

સ એષોન્તશ્ચરતે બહુધા જાયમાનઃ ॥ ૮ ॥

ઓમિત્યેવં ધ્યાયથાત્માનં સ્વસ્તિ વઃ પારાય તમસઃ પરસ્તાત્ ।

દિવ્યે બ્રહ્મપુરે વ્યોમ્નિ આત્મા સમ્પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥ ૯ ॥

મનોમયઃ પ્રાણશરીરનેતા

પ્રતિષ્ઠિતોઽન્ને હૃદયં સંનિધાય ।

તદ્વિજ્ઞાનેન પરિપશ્યન્તિ ધીરા

આનન્દરૂપમમૃતં ચદ્વિભાતિ ॥ ૧૦ ॥

ભિદ્યતે હૃદયગ્રન્થિશ્ચિછદન્તે સર્વસંશયાઃ ।

ક્ષીયન્તે ચાસ્ય કર્માણિ તસ્મિન્દૃષ્ટે પરાવરે ॥ ૧૧ ॥

હિરણ્યમે પરે કોશે વિરજં બ્રહ્મ નિષ્કલમ્ ।

તચ્છુભં જ્યોતિષાં જ્યોતિસ્તદદાત્મવિદો વિદુઃ ॥ ૧૨ ॥

ન તત્ર સૂર્યો ભાતિ ન ચન્દ્રતારકં

નેમા વિદ્યુતો ભાન્તિ કુતોઽયમગ્નિઃ ।

તમેવ ભાન્તમનુભાતિ સર્વ

તસ્ય ભાસા સર્વમિદં વિભાતિ ॥ ૧૩ ॥

બ્રહ્મૈવેદમમૃતં પુરસ્તાદ્

બ્રહ્મ પશ્ચાદ્ બ્રહ્મ દક્ષિણશ્ચોત્તરેણ ।

અધશ્ચોર્ધ્વં પ્રસૂતં બ્રહ્મ

એવેદં વિશ્વં વરિષ્ઠમ્ ॥ ૧૪ ॥

એતાદૃગનુભવો યસ્ય સ કૃતાર્થો નરોત્તમઃ ।

બ્રહ્મભૂતઃ પ્રસન્નાત્મા ન શોચતિ ન કાઙ્ક્ષતિ ॥ ૧૫ ॥

દ્વિતીયાદ્વૈ ભયં રજંસ્તદભાવાદ્ભિભેતિ ન ।

ન તદ્વિયોગો મેડપ્યસ્તિ મદ્વિયોગોઽપિ તસ્ય ન ॥ ૧૬ ॥

अलमेव स सोऽलं वै निश्चितं विद्धि पर्वत ।
 मदर्शनं तु तत्र स्याद्यत्र ज्ञानी स्थितो मम ॥ १७ ॥
 नाहं तीर्थं न कैलासे वैकुण्ठे वा न कर्लिञ्चित् ।
 वसामि किन्तु मज्जानिर्मुक्त्यांभोजमध्यमे ॥ १८ ॥
 मत्पूजाकोटिफलदं सकृन्मज्जानिनोऽर्थनम् ।
 कुलं पवित्रं तस्यास्ति जननी कृतकृत्यका ॥ १९ ॥
 विश्वंभरा पुण्यवती खिल्वथो यस्य येतसः ।
 ब्रह्मज्ञानं तु यत्पृष्टं त्वया पर्वतसत्तम ॥ २० ॥
 कथितं तन्मया सर्वं नातो वक्तव्यमस्ति हि ।
 धृष्टं ज्येष्ठाय पुत्राय भक्तियुक्ताय शील्विने ॥ २१ ॥
 शिष्याय य यथोक्ताय वक्तव्यं नान्यथा क्वचित् ।
 यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ २२ ॥
 तस्यैते कथिता ऽर्थार्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ।
 येनोपदिष्टा विद्येयं स अथ परमेश्वरः ॥ २३ ॥
 यस्यायं सुकृतं कर्तुमसमर्थस्ततो ऋणी ।
 पित्रोरप्यधिकः प्रोक्तो ब्रह्मजन्मप्रदायकः ॥ २४ ॥
 पितृजातं जन्म नष्टं नेत्थं जातं कदाचन ।
 तस्मै न दुःख्येदित्यादि निगमोऽप्यवदन्नग ॥ २५ ॥
 तस्माच्छास्त्रस्य सिद्धान्तो ब्रह्मदाता गुरुः परः ।
 शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न शङ्करः ॥ २६ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रीगुरुं तोषयेन्नग ।
 कायेन मनसा वाचा सर्वदा तत्परो भवेत् ॥ २७ ॥
 अन्यथा तु कृतघ्नः स्यात्कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ।
 धन्नेषाथर्वेषायोक्ता शिरश्छेदप्रतिज्ञया ॥ २८ ॥
 अश्विभ्यां कथने तस्य शिरश्छिन्नं य वज्रिणा ।
 अश्वीयं तस्थिरो नष्टं दृष्ट्वा वैद्यो सुरोत्तमौ ॥ २९ ॥
 पुनः संयोजितं स्वीयं ताभ्यां मुनिशिरस्तदा ।

ઇતિ સક્રુટસમ્પાદ્યા બ્રહ્મવિદ્યા નગાધિપ ।
લબ્યા યેન સ ધન્યઃ સ્યાત્કૃતકૃત્યશ્ચ ભૂધર ॥ ૩૦ ॥

॥ ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં પચ્ચમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ અથ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ ॥

હિમાલય ઉવાચ -

સ્વીયાં ભક્તિં વદસ્વામ્બ યેન જ્ઞાતં સુખેન હિ ।
જાયતે મનુજસ્યાસ્ય મધ્યમસ્યવિરાગિણઃ ॥ ૧ ॥

દેવ્યુવાચ -

માર્ગાશ્રયો મે વિખ્યાતા મોક્ષપ્રાપ્તૌ નગાધિપ ।
કર્મયોગો જ્ઞાનયોગો ભક્તિયોગશ્ચ સત્તમ ॥ ૨ ॥

ત્રયાણામપ્યયં યોગ્યઃ કર્તુ શક્યોઽસ્તિ સર્વથા ।
સુલભત્વાન્માનસત્વાત્કાયચિત્તાઘાપીઽનાત્ ॥ ૩ ॥

ગુણભેદાન્મનુષ્યાણાં સા ભક્તિસ્ત્રિવિદ્યા મતા ।
પરપીઽાં સમુદ્દિશ્ય દંભં કૃત્વા પુરઃસરમ્ ॥ ૩ ॥

માત્સર્યક્રોધયુક્તો યસ્તસ્ય ભક્તિસ્તુ તામસી ।
પરપીઽાદિરહિતઃ સ્વકલ્યાણાર્થમેવ ચ ॥ ૫ ॥

નિત્યં સકામો હૃદયે યશોર્થી ભોગલોલુપઃ ।
તત્ત્કલસમાવાસ્યૈ મામુપાસ્તેઽતિભક્તિતઃ ॥ ૬ ॥

ભેદબુદ્ધ્યા તુ માં સ્વસ્માદન્યાં જાનાતિ પામરઃ ।
તસ્ય ભક્તિઃ સમાખ્યાતા નગાધિપ તુ રાજસી ॥ ૭ ॥

પરમેશાર્પણં કર્મ પાપસક્ષાલનાય ચ ।
વેદોક્તત્વાદવશ્યં તત્કર્તવ્યં તુ મયાનિશમ્ ॥ ૮ ॥

ઇતિ નિશ્ચિતબુદ્ધિસ્તુ ભેદબુદ્ધિમુપાશ્રિતઃ ।
કરોતિ પ્રીયતે કર્મ ભક્તિઃ સા નગ સાત્વિકી ॥ ૯ ॥

પરભક્તેઃ પ્રાપિકેયં ભેદબુદ્ધ્યવલમ્બનાત્ ।
પૂર્વપ્રોક્તેત્યુભે ભક્તી ન પરપ્રાપિકે મતે ॥ ૧૦ ॥

અધુના પરભક્તિં તુ પ્રોચ્યમાનાં નિબોધ મે ।

मद्गुणश्रवणं नित्यं मम नामानुकीर्तनम् ॥ ११ ॥

कल्याणगुणरत्नानामाकरायां मयि स्थिरम् ।

येतसो वर्तनं यैव तैलधारासमं सदा ॥ १२ ॥

उेतुस्तु तत्र को वापि न कदाचिद्भवेदपि ।

सामीप्यसार्ष्टिसायुज्यसलोक्यानां न यश्चेषणा ॥ १३ ॥

मत्सेवातोऽधिकं किञ्चिन्नैव जनाति कर्त्तव्यम् ।

सेव्यसेवकताभावात्तत्र मोक्षं न वाञ्छति ॥ १४ ॥

परानुरक्त्या मामेव चिन्तयेद्यो ह्यतन्द्रितः ।

स्वाभेदेनैव मां नित्यं जनाति न विभेदतः ॥ १५ ॥

मद्भूषणत्वेन श्रुवानां चिन्तनं कुरुते तु यः ।

यथा स्वस्थात्मनि प्रीतिस्तथैव य परात्मनि ॥ १६ ॥

यैतन्मयस्य समानत्वात्तत्र भेदं कुरुते तु यः ।

सर्वत्र वर्तमानां मां सर्वरूपां य सर्वदा ॥ १७ ॥

नमते यजते यैवाप्यायाण्डालान्तमीश्वरम् ।

न कुत्रापि द्रोढबुद्धिं कुरुते भेदवर्जनात् ॥ १८ ॥

मत्स्थानदर्शने श्रद्धा मद्भक्तदर्शने तथा ।

मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा मन्त्रतन्त्रादिषु प्रभो ॥ १९ ॥

मयि प्रेमाकुलमती रोमाञ्चिततनुः सदा ।

प्रेमाश्रुजलपूर्णाक्षः कण्ठगद्गदनिस्वनः ॥ २० ॥

अनन्येनैव भावेन पूजयेद्यो नगाधिप ।

मामीश्वरीं जगद्योनिं सर्वकारणकारणाम् ॥ २१ ॥

प्रतानि मम दिव्यानि नित्यनैमित्तिकान्यपि ।

नित्यं यः कुरुते भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ २२ ॥

मद्गुणस्वदिदृक्षा य मद्गुणस्वकृतिस्तथा ।

जायते यस्य नियतं स्वभावादेव भूधर ॥ २३ ॥

उच्चैर्गायंश्च नामानि ममैव भलु नृत्यति ।

अलङ्कारादिरुचितो देवतादात्म्यवर्जितः ॥ २४ ॥

પ્રારબ્ધેન યથા યચ્ચ ક્રિયતે તત્તથા ભવેત્ ।
 ન મે ચિન્તાસ્તિ તન્નાપિ દેહસંરક્ષણાદિષુ ॥ ૨૫ ॥
 ઇતિ ભક્તિસ્તુ યા પ્રોક્તા પરભક્તિસ્તુ સા સ્મૃતા ।
 યસ્યાં દેવ્યતિરિક્તં તુ ન કિઞ્ચિદપિ ભાવ્યતે ॥ ૨૬ ॥
 ઇત્યં જાતા પરા ભક્તિર્યસ્ય ભૂધર તત્ત્વતઃ ।
 તદૈવ તસ્ય ચિન્માત્રે મદ્રૂપે વિલયો ભવેત્ ॥ ૨૭ ॥
 ભક્તેસ્તુ યા પરા કાષ્ટા સૈવ જ્ઞાનં પ્રકીર્તિતમ્ ।
 વૈરાગ્યસ્ય ચ સીમા સા જ્ઞાને તદ્ભયં યતઃ ॥ ૨૮ ॥
 ભક્તૌ કૃતાયાં યસ્યાપિ પ્રારબ્ધવશતો નગ ।
 ન જાયતે મમ જ્ઞાનં મણિદ્વીપં સ ગચ્છતિ ॥ ૨૯ ॥
 તત્ર ગત્વાડખિલાન્ભોગાનનિચ્છન્નપિ ચચ્છતિ ।
 તદન્તે મમ ચિદ્રૂપજ્ઞાનં સમ્યગભવેન્નગ ॥ ૩૦ ॥
 તેન યુક્તઃ સદૈવ સ્યાજ્જ્ઞાનાન્મુક્તિર્ન યાન્યથા ।
 ઇહૈવ યસ્ય જ્ઞાનં સ્યાધૃદ્ગતપ્રત્યગાત્મનઃ ॥ ૩૧ ॥
 મમ સંવિત્પરતનોસ્તસ્ય પ્રાણા વ્રજન્તિ ન ।
 બ્રહ્મૈવ સંસ્તદાપ્રોતિ બ્રહ્મૈવ બ્રહ્મ વેદ યઃ ॥ ૩૨ ॥
 કણ્ઠચામીકરસમમજ્ઞાનાત્તુ તિરોહિતમ્ ।
 જ્ઞાનાદજ્ઞાનનાશેન લબ્ધમેવ હિ લભ્યતે ॥ ૩૩ ॥
 વિદિતાવિદિતાદન્યન્નગોત્તમ વપુર્મમ ।
 યથાડડદર્શં યથાડડત્મનિ યથા જલે તથા પિતૃલોકે ॥ ૩૪ ॥
 છાયાતપૌ તથા સ્વચ્છૌ વિવિક્તૌ તદ્ગદેવ હિ ।
 મમ લોકે ભવેજ્જ્ઞાનં દ્વૈતભાનવિવર્જિતમ્ ॥ ૩૫ ॥
 યસ્તુ વૈરાગ્યવાનેવ જ્ઞાનહીનો મ્નિયેત ચેત્ ।
 બ્રહ્મલોકે વસેન્નિત્યં યાવત્કલ્યં તતઃપરમ્ ॥ ૩૬ ॥
 શુચીનાં શ્રીમતાં ગેહે ભવેત્તસ્યા જનિઃ પુનઃ ।
 કરોતિ સાધનં પશ્ચાત્તતો જ્ઞાનં હિ જાયતે ॥ ૩૭ ॥
 અનેકજન્મભી રાજગ્જ્ઞાનં સ્યાન્નૈકજન્મના ।
 તતઃ સર્વપ્રયત્નેન જ્ઞાનાર્થં યત્નમાશ્રયેત્ ॥ ૩૮ ॥

नोयेन्मडाविनाशः स्याज्जन्मेतदुर्लभं पुनः ।
 तत्रापि प्रथमे वर्णो वेदे प्राप्तिश्च दुर्लभा ॥ ३९ ॥
 शमादिषट्कसम्पत्तिर्योगसिद्धिस्तथैव च ।
 तथोत्तमगुरुप्राप्तिः सर्वमेवात्र दुर्लभम् ॥ ४० ॥
 तथेन्द्रियाणां पटुता संस्कृतत्वं तनोस्तथा ।
 अनेकजन्मपुण्यैस्तु मोक्षेच्छा जायते ततः ॥ ४१ ॥
 साधने सकृदेऽप्येवं जायमानेऽपि यो नरः ।
 ज्ञानार्थं नैव यतते तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ ४२ ॥
 तस्माद्वाजन्मयाशक्त्या ज्ञानार्थं यत्नमाश्रयेत् ।
 पदे पदेऽश्वमेधस्य कुलमाप्नोति निश्चितम् ॥ ४३ ॥
 धृतमिव पयसि निगूढं भूते च वसति विज्ञानम् ।
 साततं मन्थयितव्यं मनसा मन्थान्भूतेन ॥ ४४ ॥
 ज्ञानं लब्ध्वा कृतार्थः स्यादिति वेदान्तदिण्डिमः ।
 सर्वभुक्तं समासेन किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४५ ॥
 ॥ इति श्रीदेवीभागवते देवीगीतायां षष्ठोऽध्यायः ॥

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

छिमावय उवाच -
 कति स्थानानि देवेशि द्रष्टव्यानि महीतले ।
 भुष्यानि च पवित्राणि देवीप्रियतमानि च ॥ १ ॥
 प्रतान्यपि तथा यानि तुष्टिदान्युत्सवा अपि ।
 तत्सर्वं वद मे मातः कृतकृत्यो यतो नरः ॥ २ ॥
 श्रीदेव्युवाच -
 सर्वं दृश्यं मम स्थानं सर्वे काला प्रतात्मकाः ।
 उत्सवाः सर्वकालेषु यतोऽहं सर्वरूपिणी ॥ ३ ॥
 तथापि भक्तवात्सल्यात्किञ्चिद्विद्विद्यथोच्यते ।
 शृणुष्ववाहितो भूत्वा नगराज वयो मम ॥ ४ ॥

कोलापुरं मडास्थानं यत्र लक्ष्मीः सदा स्थिता ।
 मातुःपुरं द्वितीयं य रेणुकाधिष्ठितं परम् ॥ ५ ॥
 तुलजापुरं तृतीयं स्यात्सप्तशृङ्गं तथैव य ।
 डिङ्गुलायां मडास्थानं ज्वालामुष्यास्तथैव य ॥ ६ ॥
 शाकंभर्याः परं स्थानं भ्रामर्याः स्थानमुत्तमम् ।
 श्रीरक्तदन्तिकास्थानं दुर्गास्थानं तथैव य ॥ ७ ॥
 विन्ध्यायलनिवासिन्याः स्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् ।
 अन्नपूर्वामडास्थानं काञ्चीपुरमनुत्तमम् ॥ ८ ॥
 भीमादेव्याः परं स्थानं विमलास्थानमेव य ।
 श्रीचन्द्रलामडास्थानं कौशिकीस्थानमेव य ॥ ९ ॥
 नीलांबायाः परं स्थानं नीलपर्वतमस्तके ।
 जाम्बूनदेश्वरीस्थानं तथा श्रीनगरं शुभम् ॥ १० ॥
 गुड्यकात्या मडास्थानं नेपाले यत्प्रतिष्ठितम् ।
 मीनाक्ष्याः परमं स्थानं यच्च प्रोक्तं सिद्धंभरे ॥ ११ ॥
 वेदारण्यं मडास्थानं सुन्दर्या समधिष्ठितम् ।
 अेकांबरं मडास्थानं परशक्त्या प्रतिष्ठितम् ॥ १२ ॥
 मडालसा परं स्थानं योगेश्वर्यास्तथैव य ।
 तथा नीलसरस्वत्याः स्थानं यीनेषु विश्रुतम् ॥ १३ ॥
 वैद्यनाथे तु भगलास्थानं सर्वोत्तमं मतम् ।
 श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्या मणिद्वीपं मम स्मृतम् ॥ १४ ॥
 श्रीमत्त्रिपुरलैरव्याः कामाख्यायोनिमण्डलम् ।
 भूमण्डले क्षेत्ररत्नं मडामायाधिवासितम् ॥ १५ ॥
 नातः परतरं स्थानं क्वचिदस्ति धरातले ।
 प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला ॥ १६ ॥
 तत्रत्या देवताः सर्वाः पर्वतात्मकतां गताः ।
 पर्वतेषु वसन्त्येव मडत्यो देवता अपि ॥ १७ ॥
 तत्रत्या पृथिवी सर्वा देवीरुपा स्मृता भुवैः ।
 नातः परतरं स्थानं कामाख्यायोनिमण्डलात् ॥ १८ ॥

गायत्र्याश्च परं स्थानं श्रीमत्पुष्करमीरितम् ।
 अमरेशे यण्डिका स्यात्प्रभासे पुष्करेक्षिणी ॥ १८ ॥
 नैमिषे तु मडास्थाने देवी सा विङ्गधारिणी ।
 पुरुडूता पुष्कराक्षे आषाढौ य रतिस्तथा ॥ २० ॥
 यण्डमुण्डी मडास्थाने दण्डिनी परमेश्वरी ।
 भारभूतौ भवेद्भूतिर्नाकुले नकुलेश्वरी ॥ २१ ॥
 यन्द्रिका तु उरिश्चन्द्रे श्रीगिरौ शाङ्करी स्मृता ।
 ज्येश्वरे त्रिशूला स्यात्सूक्ष्मा याम्रातकेश्वरे ॥ २२ ॥
 शाङ्करी तु मडाकाले शर्वाणी मध्यमाभिधे ।
 केदाराम्ये मडाक्षेत्रे देवी सा मार्गदायिनी ॥ २३ ॥
 भैरवाभ्ये भैरवी सा गयायां मङ्गला स्मृता ।
 स्थाणुप्रिया कुरुक्षेत्रे स्वायंभुव्यपि नाकुले ॥ २४ ॥
 कनकले भवेद्गुणा विश्वेशा विमलेश्वरे ।
 अट्टलासे मडानन्दा मलेन्द्रे तु मडान्तका ॥ २५ ॥
 भीमे भीमेश्वरी प्रोक्ता रुद्राणी त्वर्धकोटिके ॥ २६ ॥
 अविमुक्ते विशालाक्षी मडामागा मडालये ।
 गोकर्णे लङ्कणार्णे स्याद्भद्रा स्याद्भद्रकण्डिके ॥ २७ ॥
 उत्पलाक्षी सुवर्णाक्षे स्थाण्वीशा स्थाणुसंज्ञके ।
 कमलालये तु कमला प्रयाण्डा छगलण्डके ॥ २८ ॥
 कुरण्डले त्रिसन्ध्या स्यान्माडोटे मुकुटेश्वरी ।
 मण्डलेशे शाण्डकी स्यात्काली कालञ्जरे पुनः ॥ २९ ॥
 शङ्कुकर्णे ध्वनिः प्रोक्ता स्थूला स्यात्स्थूलकेश्वरे ।
 ज्ञानिनां हृदयांभोजे हृदलोभा परमेश्वरी ॥ ३० ॥
 प्रोक्तानीमानि स्थानानि देव्याः प्रियतमानि य ।
 तत्तक्षेत्रस्य माडात्स्यं श्रुत्वा पूर्वं नगोत्तम ॥ ३१ ॥
 तद्दुक्तेन विधानेन पश्चाद्देवीं प्रपूजयेत् ।
 अथवा सर्वक्षेत्राणि काश्यां सन्ति नगोत्तम ॥ ३२ ॥

तत्र नित्यं वसेन्नित्यं देवीभक्तिपरायणः ।
 तानि स्थानानि सम्पश्यञ्जपन्देवीं निरन्तरम् ॥ ३३ ॥
 ध्यायंस्तत्पर्याणाम्भोजं मुक्तो भवति बन्धनात् ।
 षष्ठमानि देवीनामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ ३४ ॥
 भस्मीभवन्ति पापानि तत्क्षणात्प्रग सत्वरम् ।
 श्राद्धकाले पठेदेतान्यमलानि द्विजाग्रतः ॥ ३५ ॥
 मुक्तास्तत्पितरः सर्वे प्रयान्ति परमां गतिम् ।
 अधुना कथयिष्यामि प्रतानि तव सुप्रत ॥ ३६ ॥
 नारीभिश्च नरैश्चैव कर्तव्यानि प्रयत्नतः ।
 प्रतमनन्ततृतीयाप्यं रसकल्याणिनीप्रतम् ॥ ३७ ॥
 आर्द्रानन्दकरं नाम्ना तृतीयायां प्रतं य यत् ।
 शुक्लवारवतं यैव तथा कृष्णयतुर्दृशी ॥ ३८ ॥
 भौमवारप्रतं यैव प्रदोषप्रतमेव य ।
 यत्र देवो मडादेवो देवीं संस्थाप्य विष्टरे ॥ ३९ ॥
 नृत्यं करोति पुरतः सार्धं दैर्निशामुष्णे ।
 तत्रोपोष्य रजन्त्यादौ प्रदोषे पूजयाच्छिवाम् ॥ ४० ॥
 प्रतिपक्षं विशेषेण तद्देवीप्रीतिकारकम् ।
 सोमवारप्रतं यैव ममातिप्रियकृन्नग ॥ ४१ ॥
 तत्रापि देवीं सम्पूज्य रात्रौ भोजनमाचरेत् ।
 नवरात्रद्वयं यैव प्रतं प्रीतिकरं मम ॥ ४२ ॥
 अेवमन्यान्यपि विभो नित्यनैमित्तिकानि य ।
 प्रतानि कुरुते यो वै मत्प्रीत्यर्थं विमत्सरः ॥ ४३ ॥
 प्राप्नोति मम सायुज्यं स मे भक्तः स मे प्रियः ।
 उत्सवानपि कुर्वीत दौलोत्सवमुभान्विभो ॥ ४४ ॥
 शयनोत्सवं तथा कुर्यात्तथा जागरणोत्सवम् ।
 रथोत्सवं य मे कुर्याद्मनोत्सवमेव य ॥ ४५ ॥
 पवित्रोत्सवमेवापि श्रावणे प्रीतिकारकम् ।

मम भक्तः सदा कुयदिवमन्यान्मखोत्सवान् ॥ ४६ ॥

मद्भक्तान्भोजयेत्प्रीत्या तथा यैव सुवासिनीः ।

कुमारीभट्टकांश्चापि मद्बुद्ध्या तद्गतान्तरः ॥ ४७ ॥

वित्तशाठ्येन रक्षितो यजेदेतान्सुमादितिः ।

य अेवं कुरुते भक्त्या प्रतिवर्षमतन्द्रितः ॥ ४८ ॥

स धन्यः कृतकृत्योऽसौ मत्प्रीतेः पात्रमञ्जसा ।

सर्वभुक्तं समासेन मम प्रीतिप्रदायकम् ।

नाशिष्याय प्रदातव्यं नाभक्ताय कदाचन ॥ ४९ ॥

॥ धृति श्रीदेवीभागवते देवीगीतायां सप्तमोऽध्यायः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

लिमालय उवाच -

देवदेवि मडेशानि करुणासागरेऽम्बिके ।

भूखि पूजाविधिं सम्यग्यथावदधुना निजम् ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच -

वक्ष्ये पूजाविधिं राजन्मम्बिकाया यथाप्रियम् ।

अत्यन्तश्रद्धया सार्धं शृणु पर्वतपुङ्गव ॥ २ ॥

द्विविधा मम पूजा स्याद्भाष्या याभ्यान्तरापि य ।

भाष्यापि द्विविधा प्रोक्ता वैदिकी तान्त्रिकी तथा ॥ ३ ॥

वैदिक्यथापि द्विविधा मूर्तिभेदेन भूधर ।

वैदिकी वैदिकेः कार्या वेददीक्षा समन्वितैः ॥ ४ ॥

तन्त्रोक्तदीक्षावद्भिस्तु तान्त्रिकी संश्रिता भवेत् ।

धत्थं पूजारुडस्यं य न ज्ञात्वा विपरीतकम् ॥ ५ ॥

करोति यो नरो भूढः स पतत्येव सर्वथा ।

तत्र या वैदिकी प्रोक्ता प्रथमा तां वदाम्यहम् ॥ ६ ॥

यन्मे साक्षात्परं रूपं दृष्टवानसि भूधर ।

अनन्तशीर्षनयनमनन्तचरणं मडत् ॥ ७ ॥

सर्वशक्तिसमायुक्तं प्रेरकं यत्परात्परम् ।

तदेव पूजयेन्नित्यं नभेर्दृष्ट्यायेत्स्मरेदपि ॥ ८ ॥
 धृत्येतत्प्रथमाचार्याः स्वशुभं कथितं नग ।
 शान्तः समाहितमना दंभाडङ्गारवर्जितः ॥ ९ ॥
 तत्परो भव तद्याञ्च तदेव शरणं प्रज ।
 तदेव येतसा पश्य जप ध्यायस्व सर्वदा ॥ १० ॥
 अनन्यया प्रेमयुक्तभक्त्या मद्भावमाश्रितः ।
 यज्ञैर्यज तपोदानैर्ममिव पशितोषय ॥ ११ ॥
 धृत्यं ममानुग्रहतो मोक्ष्यसे भवभन्धनात् ।
 मत्परा ये मदासक्तचित्ता भक्तापरा मताः ॥ १२ ॥
 प्रतिजाने भवादस्माद्दुःखाराम्ययिरेण तु ।
 ध्यानेन कर्मयुक्तेन भक्तिज्ञानेन वा पुनः ॥ १३ ॥
 प्राप्याहं सर्वथा राजन्न तु केवलकर्मभिः ।
 धर्मात्सञ्जायते भक्तिर्भक्त्या सञ्जायते परम् ॥ १४ ॥
 श्रुतिस्मृतिव्यामुदितं यत्स धर्मः प्रकीर्तितः ।
 अन्यशास्त्रेण यः प्रोक्तो धर्माभासः स उच्यते ॥ १५ ॥
 सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्च भक्तो वेदः समुत्थितः ।
 अज्ञानस्य ममाभावादप्रमाणा न य श्रुतिः ॥ १६ ॥
 स्मृतयश्च श्रुतेरर्थं गृहीत्वैव य निर्गताः ।
 मन्वादीनां स्मृतीनां य ततः प्रामाण्यमिष्यते ॥ १७ ॥
 क्वचित्कदाचित्तन्त्रार्थकटाक्षेण परोदितम् ।
 धर्मं वदन्ति सौंशस्तु नैव ग्राह्योऽस्ति वैदिकैः ॥ १८ ॥
 अन्येषां शास्त्रकर्तृणामज्ञानप्रभवत्वतः ।
 अज्ञानदोषदुष्टत्वात्तद्दुक्तेर्न प्रमाणाता ॥ १९ ॥
 तस्मान्भुमुक्षुर्धर्मार्थं सर्वथा वेदमाश्रयेत् ।
 राजाज्ञा य यथा लोके उच्यते न कदाचन ॥ २० ॥
 सर्वेशाया ममाज्ञा सा श्रुतिस्त्याज्या कथं नृभिः ।
 मदाज्ञारक्षणार्थं तु ब्रह्मक्षत्रियजातयः ॥ २१ ॥

मया सृष्टास्ततो ज्ञेयं रडस्य मे श्रुतेर्वचः ।
यदा यदा छि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भूधर ॥ २२ ॥
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदा वेषान्बिभर्ष्युडम् ।
द्वैतैत्यविभागश्चाप्यत एवाभवन्नृप ॥ २३ ॥
ये न कुर्वन्ति तद्धर्मं तच्छिक्षार्थं मया सदा ।
सम्पादितस्तु नरकास्त्रासो यच्छ्रवणाद्भवत् ॥ २४ ॥
यो वेदधर्ममुज्जित्य धर्ममन्यं समाश्रयेत् ।
राजा प्रवासयेद्देशान्निजद्वैतानधर्मिणः ॥ २५ ॥
ब्राह्मणैर्न य संभाष्याः पङ्क्तिग्राह्या न य द्विजैः ।
अन्यानि यानि शास्त्राणि लोकेऽस्मिन्विधानि य ॥ २६ ॥
श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि तामसान्येव सर्वशः ।
वामं कापालकं यैव कौलकं भैरवागमः ॥ २७ ॥
शिवेन मोहनार्थाय प्रणीतो नान्यडेतुकः ।
यक्षशापाद् भृगोः शापाद्धीयस्य य शापतः ॥ २८ ॥
दग्धा ये ब्राह्मणवरा वेदमार्गबहिष्कृताः ।
तेषामुद्धरणार्थाय सोपानकमतः सदा ॥ २९ ॥
शैवाश्च वैष्णवाश्चैव सौराः शाक्तास्तथैव य ।
गाणपत्या आगमाश्च प्रणीताः शङ्करेण तु ॥ ३० ॥
तत्र वेदाविरुद्धोऽशोऽप्युक्त एव क्वचित्क्वचित् ।
वैदिकस्तद्गुणे दीपो न भवत्येव कर्त्तव्यम् ॥ ३१ ॥
सर्वथा वेदभिन्नार्थे नाधिकारी द्विजो भवेत् ।
वेदाधिकारहीनस्तु भवेत्तत्राधिकारवान् ॥ ३२ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैदिको वेदमाश्रयेत् ।
धर्मेण सङ्गितं ज्ञानं परं ब्रह्म प्रकाशयेत् ॥ ३३ ॥
सर्वेषाणाः परित्यज्य मामेव शरणं गताः ।
सर्वभूतदयावन्तो मानाड्डुःखवर्जिताः ॥ ३४ ॥
मच्छित्ता मद्गतप्राणा मत्स्थानकथने रताः ।
संन्यासिनो वनस्थाश्च गृहस्था ब्रह्मचारिणः ॥ ३५ ॥

ઉપાસન્તે સદા ભક્ત્યા યોગમૈશ્વરસંહિતમ્ ।
 તેષાં નિત્યાભિયુક્તાનામહમજ્ઞાનજં તમઃ ॥ ૩૬ ॥
 જ્ઞાનસૂર્યપ્રકાશેન નાશયામિ ન સંશયઃ ।
 ઇત્યં વૈદિકપૂજાયાઃ પ્રથમાયા નગાધિપ ॥ ૩૭ ॥
 સ્વરૂપમુક્તં સક્ષ્ણેપાદ્વિતીયાયા અથો બ્રુવે ।
 મૂર્તૌ વા સ્થાણિડલે વાપિ તથા સૂર્યેન્દુમણ્ડલે ॥ ૩૮ ॥
 જલેડથવા બાણલિડગે યન્ત્રે વાપિ મહાપટે ।
 તથા શ્રીહૃદયાંભોજે ધ્યાત્વા દેવીં પરાત્પરામ્ ॥ ૩૯ ॥
 સગુણાં કરુણાપૂર્ણાં તરુણીમરુણારુણામ્ ।
 સૌન્દર્યસારસીમાન્તાં સર્વાવયવસુન્દરામ્ ॥ ૪૦ ॥
 શૃંગારરસસમ્પૂર્ણાં સદા ભક્તાર્તિકાતરામ્ ।
 પ્રસાદસુમુખીમખ્યાં ચન્દ્રખણ્ડાશિખણ્ડિનીમ્ ॥ ૪૧ ॥
 પાશાકુશવરાભીતિધરામાનન્દરૂપિણીમ્ ।
 પૂજયેદુપચારૈશ્ચ યથાવિતાનુસારતઃ ॥ ૪૨ ॥
 યાવદાન્તરપૂજાયામધિકારો ભવેન્ન હિ ।
 તાવદ્ભાહ્યામિમાં પૂજા શ્રયેજજાતે તુ તાં ત્યજેત્ ॥ ૪૩ ॥
 આભ્યન્તરા તુ યા પૂજા સા તુ સંવિલ્લયઃ સ્મૃતઃ ।
 સંવિદેવપરં રૂપમુપાધિરહિતં મમ ॥ ૪૪ ॥
 અતઃ સંવિદિ મદ્રૂપે ચેતઃ સ્થાપ્યં નિરાશ્રયમ્ ।
 સંવિદ્રૂપાતિરિક્તં તુ મિથ્યા માયામયં જગત્ ॥ ૪૫ ॥
 અતઃ સંસારનાશાય સાક્ષિણીમાત્મરૂપિણીમ્ ।
 ભાવયન્નિર્મનસ્કેન યોગયુક્તેન ચેતસા ॥ ૪૬ ॥
 અતઃપરં બાહ્યપૂજાવિસ્તારઃ કથ્યતે મયા ।
 સાવધાનેન મનસા શૃણુ પર્વતસત્તમ ॥ ૪૭ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં અષ્ટમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ अथ नवमोऽध्यायः ॥

श्रीदिव्युवाच -

प्रातरुत्थाय शिरसि संस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् ।

कर्पूराभं स्मरेत्त्र श्रीगुरुं निजरूपिणम् ॥ १ ॥

सुप्रसन्नं वसदभूषाभूषितं शक्तिसंयुतम् ।

नमस्कृत्य ततो देवीं कुण्डलीं संस्मरेद्बुधः ॥ २ ॥

प्रकाशमानां प्रथमे प्रयागे

प्रतिप्रयागेऽध्यमृतायमानाम् ।

अन्तःपदव्यामनुसञ्चरन्ती-

मानन्दरूपामभलां प्रपद्ये ॥ ३ ॥

ध्यात्वैवं तच्छिषामध्ये सन्धिदानन्दरूपिणीम् ।

मां ध्यायेद्यथ शौचादिङ्कियाः सर्वाः समापयेत् ॥ ४ ॥

अग्निहोत्रं ततो हुत्वा मत्प्रीत्यर्थं द्विजोत्तमः ।

होमान्ते स्वासने स्थित्वा पूजासङ्कल्पमाचरेत् ॥ ५ ॥

भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा मातृकान्यासमेव च ।

दृष्ट्वेषामातृकान्यासं नित्यमेव समाचरेत् ॥ ६ ॥

मूलाधारे उकारं च हृदये च रकारकम् ।

भ्रूमध्ये तद्गदीकारं ल्रीङ्कारं मस्तके न्यसेत् ॥ ७ ॥

तत्तन्मन्त्रोदितानन्यात्र्यासा-सर्वा-समाचरेत् ।

कल्पयेत्स्वात्मनो देहे पीठं धर्मादिभिः पुनः ॥ ८ ॥

ततो ध्यायेन्महादेवीं प्राणायामैर्विजृम्भिते ।

दृष्टमभोजे मम स्थाने पञ्चप्रेतासने बुधः ॥ ९ ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ।

अेते पञ्च महाप्रेताः पादमूले मम स्थिताः ॥ १० ॥

पञ्चभूतात्मका ज्येते पञ्चावस्थात्मका अपि ।

अहं त्वव्यक्तबिद्रूपा तदतीताऽस्मि सर्वथा ॥ ११ ॥

ततो विष्टरतां याताः शक्तितन्त्रेषु सर्वदा ।

ध्यात्वैवं मानसैर्भोगैः पूजयेन्मां जपेदपि ॥ १२ ॥

જપં સમર્થ્ય શ્રીદેવ્યૈ તતોઽર્ધ્યસ્થાપનં ચરેત્ ।
 પાત્રાસાદનકં કૃત્વા પૂજાદ્રવ્યાણિ શોધયેત્ ॥ ૧૩ ॥
 જલેન તેન મનુના ચાસ્ત્રમન્ત્રેણ દેશિકઃ ।
 દિગ્બન્ધં ચ પુરા કૃત્વા ગુરુન્નત્વા તતઃ પરમ્ ॥ ૧૪ ॥
 તદનુજ્ઞાં સમાદાય બાહ્યપીઠે તતઃ પરમ્ ।
 હૃદિસ્થાં ભાવિતાં મૂર્તિં મમ દિવ્યાં મનોહરામ્ ॥ ૧૫ ॥
 આવાહયેત્તતઃ પીઠે પ્રાણસ્થાપનવિધયા ।
 આસનાવાહને ચાર્ધ્યં પાદાધાયમનં તથા ॥ ૧૬ ॥
 સ્નાનં વાસોદ્રયં ચૈવ ભૂષણાનિ ચ સર્વશઃ ।
 ગન્ધપુષ્પં ચથાયોગ્યં દત્વા દેવ્યૈ સ્વભક્તિતઃ ॥ ૧૭ ॥
 યન્ત્રસ્થાનામાવૃત્તીનાં પૂજનં સમ્યગચરેત્ ।
 પ્રતિવારમશક્તાનાં શુક્રવારો નિયમ્યતે ॥ ૧૮ ॥
 મૂલદેવીપ્રભારૂપાઃ સ્મર્તવ્યા અઙ્ગદેવતાઃ ।
 તત્પ્રભાપટલવ્યામં ત્રૈલોક્યં ચ વિચિન્તયેત્ ॥ ૧૯ ॥
 પુનરાવૃત્તિસહિતાં મૂલદેવીં ચ પૂજયેત્ ।
 ગન્ધાદિભિઃ સુગન્ધૈસ્તુ તથા પુષ્પૈઃ સુવાસિતૈઃ ॥ ૨૦ ॥
 નૈવેદ્યૈસ્તર્પણૈશ્ચૈવ તાંબૂલૈર્દક્ષિણાદિભિઃ ।
 તોષયેન્માં ત્વત્કૃતેન નામ્નાં સાહસ્રકેણ ચ ॥ ૨૧ ॥
 કવચેન ચ સૂક્તેનાહં રુદ્રેભિરિતિ પ્રભો ।
 દેવ્યથર્વશિરોમન્ત્રૈર્હૃલ્લેખોપનિષદ્ભવૈઃ ॥ ૨૨ ॥
 મહાવિદ્યામહામન્ત્રૈસ્તોષયેન્માં મુહુર્મુહુઃ ।
 ક્ષમાપયેજ્જગદ્ધાર્ત્રીં પ્રેમાર્દ્રહૃદયો નરઃ ॥ ૨૩ ॥
 પુલકાહ્નિતસર્વાઙ્ગૈર્બાલ્યરુદ્ધાક્ષિનિઃસ્વનઃ ।
 નૃત્યગીતાદિઘોષેણ તોષયેન્માં મુહુર્મુહુઃ ॥ ૨૪ ॥
 વેદપારાયણૈશ્ચૈવ પુરાણૈઃ સકલૈરપિ ।
 પ્રતિપાદ્યા ચતોઽહં વૈ તસ્માત્તૈસ્તોષયેતુ મામ્ ॥ ૨૫ ॥
 નિજ સર્વસ્વમપિ મે સદેહં નિત્યશોઽર્પયેત્ ।
 નિત્યહોમં તતઃ કુર્યાદ્બ્રાહ્મણાંશ્ચ સુવાસિનીઃ ॥ ૨૬ ॥

भट्टकान्यामराननन्यान्देवीबुद्ध्या तु भोजयेत् ।
 नत्वा पुनः स्वहृदये व्युत्कमेण विसर्जयेत् ॥ २७ ॥
 सर्वं हृल्लेभया कुर्यात्पूजनं मम सुप्रत ।
 हृल्लेभ्या सर्वमन्त्राणां नायिका परमा स्मृता ॥ २८ ॥
 हृल्लेभादर्पणे नित्यमहं तु प्रतिबिम्बिता ।
 तस्माधृल्लेभया दत्तं सर्वमन्त्रैः समर्पितम् ॥ २९ ॥
 गुरुं सम्भूज्य भृषाद्यैः कृतकृत्यत्वमावहेत् ।
 य एवं पूजयेद्देवीं श्रीमद्भुवनसुन्दरीम् ॥ ३० ॥
 न तस्य दुर्लभं किञ्चित्कदाचिद्विद्विदस्ति हि ।
 देहान्ते तु मणिद्वीपं माम यात्येव सर्वथा ॥ ३१ ॥
 ज्ञेयो देवीस्वरूपोऽसौ देवा नित्यं नमन्ति तम् ।
 एति ते कथितं राजन्महादेव्याः प्रपूजनम् ॥ ३२ ॥
 विमृश्यैतदशेषेणाप्यधिकारानुरुपतः ।
 कुरु मे पूजनं तेन कृतार्थस्त्वं भविष्यसि ॥ ३३ ॥
 एहं तु गीताशास्त्रं मे नाशिष्याय वदेत्स्वयित् ।
 नाभक्ताय प्रदातव्यं न धूर्ताय च दुर्दुष्टे ॥ ३४ ॥
 अेतत्प्रकाशनं मातुरुद्धाटनमुरोजयोः ।
 तस्मादवश्यं यत्नेन गोपनीयमिदं सदा ॥ ३५ ॥
 देयं भक्ताय शिष्याय ज्येष्ठपुत्राय चैव हि ।
 सुशीलाय सुवेषाय देवीभक्तियुताय च ॥ ३६ ॥
 श्राद्धकाले पठेदेतद् ब्राह्मणानां समीपतः ।
 तृप्तास्तत्पितरः सर्वे प्रयान्ति परमं पदम् ॥ ३७ ॥
 व्यास उवाच -
 एत्युक्त्वा सा भगवती तत्रैवान्तरधीयत ।
 देवाश्च मुदिताः सर्वे देवीदर्शनतोऽभवन् ॥ ३८ ॥
 तता हिमालये जज्ञे देवी उमवती तु सा ।
 या गौरीति प्रसिद्धासीद्गता सा शङ्कराय च ॥ ३९ ॥

તતઃ સ્કન્દઃ સમુદ્ભૂતસ્તારકસ્તેન પાતિતઃ ।
સમુદ્રમન્થને પૂર્વ રત્નાન્યાસુર્નરાધિપ ॥ ૪૦ ॥

તત્ર દેવૈસ્તુતા દેવી લક્ષ્મીપ્રાર્થ્યમાદરાત્ ।
તેષામનુગ્રહાર્થાય નિર્ગતા તુ રમા તતઃ ॥ ૪૧ ॥

વૈકુણ્ઠાય સુરૈર્દેતા તેન તસ્ય શમાભવત્ ।
ઇતિ તે કથિતં રાજન્દેવીમાહાત્મ્યમુત્તમમ્ ॥ ૪૨ ॥

ગૌરીલક્ષ્મ્યોઃ સમુદ્ભૂતિવિષયં સર્વકામદમ્ ।
ન વાચ્યં ત્વેતદન્યસ્મૈ રહસ્યં કથિતં યતઃ ॥ ૪૩ ॥

ગીતા રહસ્યભૂતેયં ગોપનીયા પ્રયત્નતઃ ।
સર્વમુક્તં સમાસેન યત્પુષ્ટં તત્ત્વયાનઘ ।
પવિત્રં પાવનં દિવ્યં કિં ભૂયઃ શ્રોતુમિચ્છસિ ॥ ૪૪ ॥

॥ ઇતિ શ્રીદેવીભાગવતે દેવીગીતાયાં નવમોઽધ્યાયઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દેવીગીતા સમાપ્તા ॥

Devibhagavat (devIpurANa) saptama skandha adhyAya 30-37

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

Devi Gita

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

